

Ar senču pašlepnumu ikdienā

Rudens laukos apjurējis steigu. Darbi paveikti, zemnieku ikdiena kļuvusi rīmtāka.
"Tas ātrais ritenis nu jau griežas lēnāk," saka Vaives pagasta zemnieku saimniecības "Bajāri" saimniece INTA EZERNIECE un pārlaiž skatu laukiem. Turpat netālu no mājas aplokā gaļas lopu ganāmpulks, otrpus mājas sarindoti bišu stropi. Lauks uzarts, lai pavasarī atkal varētu sēt un stādīt.

SARMĪTE FELDMANE,
teksts un foto

"It kā jau neesmu pasaules malā, līdz Rāmuliem astoņi kilometri, līdz Vecpiebalgas šosejai pieci, Dzērbenes pagasta robežai kilometrs, tomēr Vaives pagasta gals. Trīs kilometru attālumā nav nevienas intensīvās saimniecības, tā kā arī iegūtais medus ir bioloģisks," stāsta rāmuliete.

Zeme ir, jāsaimnieko

"Bajāri" ir neliela bioloģiskā saimniecība, kuru izveidoja Intas mamma, kad atguva zemi. "Māju mans vecaistēvs uzcēla savam tēvam, kurš bija brīvības cīnītājs un dabūja zemi. Vecaistēvs Kārlis Metāls bija lepns vīrs. Izmācījās grāmatvedību un māju nosauca "Bajāri", kaut pats cēlies no kalpiem. Viņam vienīgajam šajā pusē bijusi pasūtīta avīze, un bijis lepns, jo uz tās bijis rakstīts: "Metāla kungam." Aprīnojama

pašapziņa," dzimtas vēstures lappusti paver Inta un piebilst, ka zemes bijis vien divi hektāri. Kad mamma atguva zemi, no kaimiņiem nopirkta vēl desmit hektārus.

"Lai saimniekotu, pietiek, lai attīstītos, par maz. Vēl trīs hektārus nomāju. Tā kā ir bioloģiskā saimniecība, sienu lopiem nevar plaut tīrumos, kas nav sertificēti. Lauki kalmaini, mazi, te labību nevar izaudzēt," stāsta saimniece un uzsver, ka videi draudzīga saimniekošana viņai ir pašsaprotama, kaut tas nav tik vienkārši.

Inta dzimusi cēsniče. Vasarās dzīvoja pie vecāsmammas, kura iemācīja visus lauku darbus. Nu jau vairākus gadus Inta ir "Bajāri" saimniece.

Gaļas lopi – pareiza izvēle

"Kad mamma izveidoja saimniecību, bija piena govis. Un tikai roku darbs. Tad kādudien pie mums atteicās braukt pēc piena. Pa dubļainu, bedrainu ceļu pēc pārdesmit litriem nebija vērts. Vētarste ieteica pāriet uz gaļas lopu audzēšanu. Tas bija pareizais lēmums," tagad vērtē Inta un atzīst, ka, audzējot gaļas lopus, saimnieks jūtas daudz brīvāks.

Patlaban ganāmpulkā ir 16 lopi, ar katru gadu par kādu vairāk. "Pamazām gribu pāriet uz limuzīniem. Mazāk prasīga šķirne, govīm vieglas dzemības. Šarolē ir skaisti, toties dzemībās vairāk problēmu. Vēl ganāmpulkā ir pa kādam angusam," stāsta zemniece. Ieejot aplokā, lopi nāk saimnieci preti. "Man ir socializēts ganāmpulks. Katrai govij zinu vārdu," ar smaidu saka Inta un vērtē: "Lai varētu runāt par peļņu, jābūt lielākam ganāmpulkam. Pavasarī iegādājos bulli, mākslīgā apsēklošana telēm, kuras dzīvo brīvā valā, ir sarežģīta."

Teliņi tiek audzēti septiņus astoņus mēnešus, tad pārdoti izsolūnamā. "Cenas svārstās atkarībā no piedāvājuma, bet tomēr ir augstākas, nekā var saņemt, pārdodot galai. Man arī svarīgi, ka pārdodu, nevis atdodu galai. Mazā ganāmpulkā saimnieks katram lopam pieķeras," teic Inta. Ziemā ganāmpulks dzīvo aplokā

■ GANĀBĀS. Vaives pagasta zemnieku saimniecības "Bajāri" saimniece Inta Ezerniece aprauga, kā jūtas ganāmpulks.

pie kūts. Kad vēlas, var iejet siltumā. "Ir tādas govis, kuras pat sniegsputenī dzīvo ārā. Barība un ūdens ir, neko vairāk nevajag," saka saimniece.

Dravā labs ienesums

Arī nodarbošanās ar biškopību Intai Ezernieci ir mantojums. Vecaimātei bija daži stropi, un Intai jau bērnībā bija jāiet palīgā. Tagad dravā ir 35 saimes. Biteniece vērtē, ka šovasar bites bijušas čaklas, pienesušas pilnas kāres ar medu. "Kārtīgi vēl negūl, jo laiks silts. Šoruden ar saimēm viss kārtībā. Pērn jau rudenī dažas saimes pazuda, stropi bija tukši. Tā arī nesapratu," stāsta rāmuliete.

Medu lielākoties pērk ilggadēji kundes, kuri labi zina, kur tas vākts. Inta atzīst, ka ierobežojumu laiks daudz izjaucis, tagad ne vienu vien pirkst medu attur cenu

celšanās visam.

"Cenu neesmu palielinājusi, saprotu, ko cilvēki var atlauties no pirkta. Kā būs nākamgad, vēl nevar pateikt. Cukuram cena palielinājās. Kā jau bioloģiskā saimniecībā izmantoju tikai bioloģisko cukuru, kas jau tā ir dārgāks. Diemžēl esmu pārliecīnājusies, ka maz ir tādu, kuri novērtē bioloģiskā saimniecībā izaudzēto, saražoto. Nākas skaidrot, kāpēc dārgāk, ko nozīmē bioloģisks medus," pārdomas izsaka Inta.

Tikai jāturpina

Bieži vien sabiedrībā izskan, ka valsts taču atbalsta bioloģisku saimniekošanu. Par to "Bajāru" saimnieci savs viedoklis. "Atbalsts ir, bet cik laika prasa dokumentu kārtosana, jārēķinās ar ik-gadējām pārbaudēm. Ierobežojumi un arī izmaksas ir lielas," vērtē I. Ezerniece un piebilst, ka pati gan saimnieko, gan kārto

grāmatvedību, gan reizē ir arī tirgotāja. Saimniecība ir arī vietējās pārtikas produkcijas katalogā "Novada garša", bet Inta vērtē, ka no šīs reklāmas ieguvums mazs. Klientiem tiek piedāvāti arī izaudzētie dārzeņi, pupas. "Audzēju sev, un vienmēr izaug vairāk. To arī pārdodu," bilst saimniece.

Laukos viss jāpagūst izdarīt laikā. Katra kavēšanās ietekmē gala rezultātu. "Viena ar visu galā netiku. Gimenes atbalsts ir neatstverams. Man ir divas māsas un divi brāļi," uzsver "Bajāru" saimniece un piebilst, ka līdz šim iztikts bez kreditiem. Inta uzsver: "Vairs nav meža, un nav arī kredītu. Nevaru iedomāties, kā būtu bijis pandēmijas laikā, ja vēl nāktos maksāt aizdevumu," saka zemniece. Projektā gūts atbalsts mazajām saimniecībām un iegādāta sienā savākšanas tehnika.

Ziemā ir laiks gan kalt plānus pavasarim, gan darīt to, kas ļoti patīk. Intas sirdslieta ir rokdarbi. Tiem arī vasarā tika nozagts katrs brīvāks brīdis. □

Mežacūku vairāk, arī postījumu

Šajā medību sezonā Valsts meža dienests (VMD) saņemis 45 ziņojumus par mežacūku nodarītēm lauku postījumiem. Tie galvenokārt saņemti no zemniekiem Sēlijas, Dienvidlatgales un Ziemeļvidzemes virsmežniecību teritorijās. Pērn VMD šādu informāciju centralizēti neapkopoja. Dienestā skaidro, ka mežacūku skaits pēdējos gados pamazām pieauga un pēc VMD vērtējuma to Latvijā ir ap 26 000. Skaitis tiek novērtēts pavasarī pirms vairošanās sezonas sākuma, bet pēc tam to skaits var pieaugt vairākkārt.

Arī lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības "VAKS" valdes priekšsēdētājs Indulis Jansons aģentūrai

LETA norādījis, ka mežacūku blīvums strauji palielinās un, lai gan bija manāmi mežacūku postījumi labības laukos neilgi pirms ražas novākšanas, lielākie postījumi vēl tikai sekos ziemas mēnešos, kad dzīvnieku barības bāze būs mazāka un nodarītie postījumi ziemāju tīrumos palielināsies.

Tāpat VMD uzsver, ka mežacūkas ir nelimitētie medījamie dzīvnieki, kurus var medīt visu gadu. Lai veicinātu Āfrikas cūku mēra apkarošanu, VMD 2022./2023. gada medību sezonā noteicis minimālo mežacūku nomedīšanas apjomu 26 600 dzīvnieku. No tiem nomedītas 12 600 mežacūkas. □

Sagatavojuši
SARMĪTE FELDMANE

Kartupeļu ražas dažādas

Biolōgiskajās saimniecībās kartupeļu raža šogad ir slīktāk nekā pērn, aģentūrai LETA atzinusi Kartupeļu audzētāju un pārstrādātāju savienības valdes priekšsēdētāja Aiga Kraukle. Vissmagākā situācija ir tieši bioloģiskajā lauksaimniecībā, kur raža ir tik maza, ka novāktā daudzums praktiski pietiek tikai nākamā gada kartupeļu sēklai. Tāpat arī bioloģisko kartupeļu ražas kvalitāte nav tik laba, kā lauksaimnieki gaidīja.

Vienlaikus A. Kraukle informēja, ka konvencionālajā lauksaimniecībā kartupeļu audzētājiem šis gads ir bijis pietiekami labs. Salīdzinot ar iepriekšējo, daudziem lauksaimniekiem raža šogad ir būtiski lielāki, lai gan asociācijā no lauksaimniekiem saņemti arī ziņojumi par

sliktu ražu.

A. Kraukle uzsver, ka šogad laika apstākļi ražas novākšanai bija pietiekami labi, bet vēlās graudu ražas dēļ daudzās saimniecībās kartupeļu novākšanas laiki sakrita ar ziemāju sēju. Realizācijas cenas kartupeļu audzētājiem, salīdzinot ar pērno gadu, nav augušas, bet izmaksas ir palielinājušas. Cenas augušas gan augu aizsardzības līdzekļiem, gan minerālmēsliem, bet A. Kraukle uzsver, ka augu aizsardzības līdzekļu sadārdzinājums kartupeļu audzētājiem nebija tik būtisks kā minerālmēslu cenu kāpums. Daudzi lauksaimnieki minerālmēslus izmantoja minimālajā daudzumā, kas arī ietekmēja ražas kvalitāti un apjomu. □

Sagatavojuši
SARMĪTE FELDMANE